

Un llibre hilarant sobre la maduresa femenina

Nora Ephron ha estat nominada tres vegades a l'Oscar pels guions de *Quan en Harry va trobar la Sally*, *Silkwood* i *Alguna cosa per recordar*

***El coll no enganya* ha estat a la llista dels llibres més venuts del New York Times i s'ha venut a més de trenta països**

TÍTOL: *El coll no enganya i altres reflexions sobre ser dona*

AUTOR: Nora Ephron

COL·LECCIÓ: Inspira, 4

NOMBRE DE PÀGINES: 208

FORMAT: 14,5 x 23 cm

PREU (AMB IVA): 16,50 euros

TRADUCCIÓ: Mar Albacar

Cartoné amb sobrecoberta

ISBN: 978- 84- 96970- 27- 4

DATA DE PUBLICACIÓ: 11 de febrer de 2008

EDICIÓ EN CASTELLÀ: Alba

« ...tots els llibres que he llegit sobre l'edat diuen que fer-se gran és magnífic. El que és magnífic és madurar, tenir seny i ser savi, i trobar-se en aquell punt en què entens de què va la vida. No suportó la gent que diu aquesta mena de coses.

En què pensen? És que no tenen coll?»

«Oh! com em penedeixo de no haver portat biquini tot l'any quan en tenia vint-i-sis. Si ets jove i estàs llegint això, vés, posa't un biquini ara mateix i no te'l treguis fins que en facis trenta-quatre»

«Quan els teus fills són adolescents, és important tenir un gos així algú de la casa s'alegrarà de veure't»

El coll no enganya i altres reflexions sobre ser dona

«No cal ser una novaiorquesa postmenopàusica amb un look liberal i uns ingressos acceptables per divertir-se amb la visió de la vida de Nora Ephron»

[Kirkus Review]

Lluny de l'imaginari masculí en què les dones només existeixen fins als trenta anys, a les dones de quaranta, i més, els segueix interessant la vida: l'amor, els cosmètics, la política, els fills, la feina, les ulleres de sol i les bifocals, els pisos i els secrets de la cuina més moderna...

Amb un to despreocupat, personal i planer, i amb un sentit de l'humor agut i àcid, Nora Ephron aborda les tribulacions de la dona madura moderna (la menopausa, la casa sense els nens, els estralls físics del pas dels anys, els liftings...) i recorda els moments àlgids de la seva joventut (la descoberta d'alguns plats com el strudel de col, els primers amors, els seus glamorosos dies com a becària de la Casa Blanca, i que no es malinterpreti...)

L'autora

Nora Ephron va néixer l'any 1941 a Nova York i es va educar a Los Angeles. És columnista, novel·lista i guionista. Va començar la seva carrera periodística al *New York Post*, i ha escrit al *The New York Times* i a les revistes *Esquire* i *New York*, entre d'altres. Ha estat nominada tres vegades a l'Oscar al Millor Guió Original per *Silkwood*, la comèdia romàntica *Quan en Harry va trobar la Sally* i *Alguna cosa per recordar*, pel·lícula que també va dirigir, i és autora dels bestsellers *Ensalada loca* i *Se acabó el pastel* (Anagrama). Viu a Nova York amb el seu marit actual, l'escriptor Nicholas Pileggi.

Extractes

El que m'agradaria haver sabut

«No et casis mai amb un home de qui no t'agradaria divorciar-te.»

«Mai no compris res que sigui cent per cent llana, encara que sembli molt suau i no piqui particularment quan t'ho emproves a la botiga.»

«Qualsevol cosa del teu cos que no t'agradi als trenta-cinc anys l'enyoraràs quan en tinguis quaranta-cinc.»

«Als cinquanta-cinc anys se't farà un flotador fofo al voltant de la cintura fins i tot encara que estiguis terriblement prima.»

«Aquest flotador fofo que tens just damunt de la cintura serà especialment visible des de darrere i t'obligarà a mirar de nou com et queda la meitat de la roba que tens a l'armari, en especial les bruses blanques.»

«Si la sabata no et va bé a la sabateria, no t'anirà bé mai.»

Ser mare en tres etapes

«Finalment, arriba el dia. El teu fill marxa a la universitat. Esperes que arribi la malenconia. Però abans no et colpegi —fins i tot abans no tingui temps de colpejarte— passa una cosa desconcertant: el teu fill torna.»

El lloc on visc

«Mai no podria viure enlloc que no fos un pis. M'agraden els pisos perquè ho perdo tot. Els pisos són horitzontals, i, per tant, és més fàcil trobar les coses que perdo —com les ulleres, els guants, la cartera, el pintallavis, un llibre, una revista, un mòbil i una targeta de crèdit. De fet, l'altre dia vaig perdre un tros de formatge.»

Cega com un talp

«L'altre dia estava davant l'ordinador i vaig recuperar una cosa que havia escrit fa tres anys, i el tipus de lletra que havia utilitzat era tan petit que, per començar, em costa imaginar-me com ho vaig poder escriure. Abans escrivia amb lletra de cos dotze; ara estic en els **setze** i em començo a plantejar passar als **divuit** o, fins i tot als **vint**.»

Per estar estupenda

«Mai no m'arreglo els cabells si ho puc evitar, i m'esforço tant com puc a evitar situacions que m'ho puguin exigir. Sempre que una amiga rica em pregunta si vull acompanyar-la a fer un viatge en barca, l'única cosa que em ve al cap és el misteri

de com es passen cinc dies en una minúscula cabina lluitant amb un assecador. I mai més no tornaré a l'Àfrica; l'últim cop que hi vaig ser, l'any 1972, no hi havia perruquers entre els arbustos i, pel que fa a mi, allò va ser la fi d'aquell lloc.»

«Perquè això és el que passa amb una bossa. Comences amb una de petita. Comences comproment-te a ser ordenada. Comences jurant que AQUEST COP SERÀ DIFERENT. Comences amb les coses indispensables (la cartera i uns quants productes de cosmètica que, de fet, has introduït en un necesser nou de trinca dels que utilitzen les teves amigues, prou competents per arreglar-se amb més d'una bossa alhora). Però, en qüestió de segons, la teva bossa ha acumulat les escombraries de tota una vida.»

«Em sap greu haver-vos de dir que tinc bigoti. La veritat és que segurament sempre he tingut bigoti, però durant anys va ser com si estigués latent, o fos incipient, o amenaçant, de la mateixa manera que els núvols poden amenaçar pluja.»

Què n'ha dit la CRÍTICA INTERNACIONAL?

«El més refrescant d'Ephron és que es nega a estalviar-nos els terribles fets que ens esperen. I el més fantàstic d'ella és que fa divertides les veritats de la vida que haurien de ser tètriques»

– Christopher Goodwin, *The Sunday Times* (UK)

«Als 65 anys, la humorista ofereix una tonificant visió de fer-se gran en 15 memorables relats. El seu afilat enginy és més fresc que mai».

– *People magazine*, Top 10 Books of 2006

«Potser Nora Ephron s'ha convertit en atemporal... Escriu perquè té alguna cosa útil i important per explicar als lectors i per fer-ho més llaminer et fa riure».

– Susan Salter Reynolds, *Los Angeles Times Book Review*

«Tothom pot passar una bona estona llegint sobre els alts i baixos de l'edat en aquests articles enginyosos i personalíssims de Nora Ephron on parla de fer-se gran i, efectivament, més savi»

– *Life Magazine*

«Hem d'agrair-li a Nora Ephron aquesta meravellosa guia femenina sobre la maduresa... Per a tots aquells que busquen una mica de sinceritat i humor no només sobre com resistir-se al pas dels anys sinó també sobre l'envelliment: aquest llibre està fet per tu»

– Jill Brooke, *New York Post*

«Nora Ephron és una mestra en l'art de semblar simpàtica, però tan pel to com pels petits detalls, aquesta col·lecció d'articles és una Bíblia útil per tots aquells que recolzem la virtut, menys comuna, de semblar molestos... I recorda com et va costar de trobar, l'any passat, un regal per la teva mare que no fos una caixa de bombons. No oblidis aquest llibre. M'ho agrairàs. És perfecte»

– Lionel Shriver, *The Guardian*